

Annan tyulen viedä

Lähden toisinaan ulos
ilman erityistä tarkoitusta.
Kuljen hiljaiseen.
Aistin ympäristöä vapaasti...
puiden huminaa, sadepisaraita,
kivikehää, vastaantulijoita,
kukan hehkuvaa terälehteä.

Voin pysähtyä.
Annan satunnaisen
yksityiskohdan maisemassa
puhutella itseäni.

Annan ajatusten tulla...
ja annan ajatusten mennä.
Minä itse olen tässä,
yhteydessä olemassaoloni
perustaan.

YMPÄRISTÖSURU – YMPÄRISTÖONNI

Olemme kulkeneet planeetalla jo kauan... niin kauan, että olemme kiintyneet syvästi maisemien viehättävään vaihteluun ja lajien rikkauteen. Nautimme planeetan ekosysteemipalveluista joka ikinen sekunti.

Kaikki ei ole täällä kuitenkaan hyvin. Jokin maisema on jäljellä ehkä vain haikeissa muistoissamme... jokin laji on poissa.

MISSION:

Minun ympäristötunteeni

Jaetaan toistemme kanssa ympäristösuru
– mutta jaetaan myös onni ja luottamus!

1. Jokainen vaeltaa ympäristössä omassa rauhassaan, luontoa vapaasti havainnoiden. Mietitään vastauksia seuraaviin kysymyksiin:
 - * Tunnenko huolta ja surua jostakin ympäristöön liittyvästä asiasta? Millainen tuo ympäristöasia on? Mitä ajatuksia se herättää minussa?
 - * Tunnenko ympäristöön liittyvää onnea? Millainen tuo onnenaihe on? Mitä ajatuksia se herättää minussa?AIKAA: noin 3 minuuttia.

2. Kokoonnutaan kahteen riviin parit vastakkain. Jos parit eivät mene tasan, muodostetaan parien lisäksi yksi kolmen hengen ryhmä, mutta pysytään silti kahdessa rivissä.

3. Vastakkain olevat kertovat vuorotellen toisilleen omasta **ympäristösurustaan**.
AIKAA: yhteensä noin 2 minuuttia.

4. Vaihdetaan riveissä paikkaa siten, että kukaan ei ole enää vastakkain saman kanssa.
 - * Nyt vastakkain olevat kertovat vuorotellen toisilleen **ympäristönnestään**.AIKAA: yhteensä noin 2 minuuttia.

5. Lopuksi mennään piiriin. Piirissä yksi lukee ääneen kortin toiselta puolelta Annan tuulen viedä -tekstin. Painetaan teksti mieleemme harjoituksena, jonka voimme tehdä milloin vain.